

Михайло Степчук: «Майбутнє залежить від наших вчинків»

Ми живемо у незвичній країні, де, схоже, якщо ти досі не розчарувався в усьому на світі і не поїхав за кордон у тишу та спокій, - ти уже герой.

Минув не один рік, і все більша кількість людей заявляють про свою «втому» від незрозумілої їм війни. Важко це усвідомити, адже не так давно свідомі українці влаштували Революцію Гідності, а далі - жінки купували медикаменти, аби спокувати хоча б бинти і кровоспинне своїм чоловікам, які добровольцями відправилися на Схід. Та, попри всі труднощі і біль сучасної України, лишилася частина свідомих громадян, котрі з неабияким хвилюванням спостерігають за реаліями сьогодення. До Дня українського добровольця своїми думками з кореспондентом нашого часопису поділився экс-командир 10-го батальйону добровольчого українського корпусу Михайло Степчук

- Не можна жити і нічого не робити, адже це не підлягає жодній логіці. Війна на Сході України розпочалася зненацька, хоча її заздалегідь планували окупанти. Я, як більшість українців, поїхав тоді на передову для того, щоб захищати майбутнє прийдешніх поколінь. Тоді всі постали перед гіркими реаліями забезпечення української армії, але, з Божою поміччю, ми впоралися з цими труднощами.

У мене багато хто запитує, що можна зробити в цей складний час. На мою думку, націоналізм - вирішення усіх нагальних проблем України, адже він містить у собі любов - найкраще почуття, яке притаманне людині. Це і любов до своєї землі, і бажання підтримати людей, які навколо тебе, і бажання побудувати соціально, національно, історично справедливую державу, де не буде ні олігархії, ні злиднів. Націоналізм - це

рух світла і волі. Україна ні в якому разі не повинна втратити свої шаровари, вишиванки, різнокольорові стрічки, музичні народні інструменти, свої танці, завзятий настрій і український дух! Я вважаю, те, що відбувається в Україні, - це повторення історії, адже в XV столітті, коли Байда заснував Січ, товариство рушило туди через пригноблення їхніх прав. На превеликий жаль, за шість століть ситуація, що виникла на Січі, повторилася: майдан Незалежності, як острів Хортиця, став форпостом для козаків сьогодення, але на цей раз не для запорізьких, а для нових героїв - воїнів XXI століття.

Ту моральну напругу, яку я побачив на Сході, відчувала вся держава. Ці не легкі роки, всі ті сльози, виплакані матерями, що вже ніколи не обіймуть синів чи доньок, гіркий біль та страждання, які випали на долю захисників... Проте

наш народ вистояв і зміг показати, що за будь-якої напруги підійметься з колін!

Впевнений, що майбутнє України залежить від наших вчинків. Якщо будемо байдужими до усього, що відбувається навколо нас, то ніколи не зможемо збудувати щасливе майбутнє. Тому, якщо хочемо бачити свою рідну країну духовно, культурно, політично й економічно розвинутою державою, ми повинні розвиватися самі, тим самим розвиваючи рідну країну, не бути байдужими до майбутнього і докладати до цього якомога більше зусиль.

У День українського добровольця значу: не бійтеся змінювати життя, незважаючи на труднощі, які постають перед кожним з нас. Щиро дякую всім першим добровольцям Костопільщини: Ярославу Варжеляю, Ігорю Артюху, Сергію Ковальчуку, Арану Малсікоюну, Василю Соломку, Вадиму Герасимчуку, Миколі Марковському, Івану Пінчуку, Миколі Лукомському за неймовірну відвагу і героїзм. Слава Україні!

*Розмовляла
Ганна БУДЬКО*